

# Dissabte XXV de durant l'any

**Text de l'Evangeli ( Lc 9,43b-45): En aquell temps, veient Jesús que tothom s'admirava de tot el que feia, digué als seus deixebles:**

**«Graveu bé aquestes paraules dins vostre: el Fill de l'home ha de ser entregat en mans dels homes». Però ells no entenien què volia dir. Els era amagat el significat d'aquestes paraules. I tenien por de fer-li preguntes sobre això.**

---

***«El Fill de l'home ha de ser entregat en mans dels homes»***

Mn. Antoni CAROL i Hostench  
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, més de dos mil anys després, l'anunci de la passió de Jesús continua provocant-nos. Que l'Autor de la Vida anunciï el seu lliurament a mans d'aquells pels quals ha vingut a donar-ho tot és una clara provocació. Hom podria dir que no era necessari, que fou una exageració. Oblidem, una i una altra vegada, el pes que aclapara el cor de Crist, el nostre pecat, el mal més radical, la causa i l'efecte de posar-nos al lloc de Déu. Més encara, de no deixar-nos estimar per Déu, i d'entestar-nos en romandre dins les nostres curtes categories i de la immediatesa de la vida present. Se'ns fa tan necessari reconèixer que som pecadors com necessari és admetre que Déu ens estima en el seu Fill Jesucrist. I tot plegat, som com els deixebles, «ells no entenien què volia dir. Els era amagat el significat d'aquestes paraules. I tenien por de fer-li preguntes sobre això» (Lc 9,45).

Per dir-ho amb una imatge: al Cel podem trobar tots els vicis i tots els pecats, menys la supèrbia, ja que el superb mai no reconeix el seu pecat i no es deixa perdonar per un Déu que estima fins a morir per nosaltres. I a l'infern podem trobar totes les virtuts, menys la humilitat, doncs l'humil es coneix tal com és i sap ben bé que sense la gràcia de Déu no pot deixar d'ofendre'l ni pot tampoc correspondre a la seva Bondat.

Una de les claus de la saviesa cristiana és el reconeixement de la grandesa i de la immensitat de l'Amor de Déu, a la vegada que admetem la nostra petitesa i la vilesa del nostre pecat. Tan tardans som d'entendre-ho! El dia que descobrirem que tenim l'Amor de Déu tan a l'abast, aquell dia direm com sant Agustí, amb llàgrimes

**d'Amor: «Tan tard et vaig estimar, Déu meu!». Aquell dia pot ser avui. Pot ser avui.  
Pot ser.**